

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μιλάμε με τον καλλιτεχνικό υπεύθυνο του Jazzoo Concert Series με αφορμή την Παγκόσμια Μέρα της Τζαζ

Αλέκος Βρέτος: «Η τζαζ είναι τρόπος ζωής και τρόπος αντιμετώπισης της μουσικής»

27/4/2017 | 02:17 [Προσθέστε ένα σχόλιο](#)

πληροφορίες

Η σειρά συναυλιών που ξεκίνησε να διοργανώνει εδώ και λίγους μήνες στο [The Zoo](#) στο Χαλάνδρι ο πολυτάλαντος Έλληνας μουσικός, συνθέτης, πιανίστας και ουτίστας - μεταξύ άλλων - [Αλέκος Βρέτος](#), συμμετέχει επίσημα στην φετινή

διοργάνωση της Παγκόσμιας Μέρας της Τζαζ στις 30 Απριλίου. Με την ευκαιρία αυτή μας μιλάει για αυτή τη μέρα, τη διοργάνωση, αλλά και για την ιστορία της ελληνικής [τζαζ](#) και την μουσική [τζαζ](#) στην Ελλάδα, σήμερα.

Διαβάστε την συνέντευξη που μας παραχώρησε:

Πώς ξεκίνησε η [Παγκόσμια Μέρα Τζαζ](#) και πώς μπορεί κάποιος να συμμετάσχει σ' αυτήν;

Η Παγκόσμια Μέρα της Τζαζ ξεκίνησε με την πρωτοβουλία του μεγάλου [τζαζ](#) μουσικού *Herbie Hancock* και της UNESCO, στην οποία ο *Hancock* είναι πρεσβευτής καλής θέλησης. Μπορεί ο καθένας να συμμετέχει έστω και με μία συναυλία, δεν υπάρχουν περιορισμοί. Το μόνο που απαιτείται είναι να δηλώσει στην [ιστοσελίδα](#) της [International Jazz Day](#) (IJD) ό,τι έχει προγραμματίσει για εκείνη την ημέρα.

Τι θα γίνει στο The Zoo αυτή την μέρα;

Από το [πρόγραμμα](#) και μόνο καταλαβαίνει κανείς ότι θα περάσουν από την σκηνή του The Zoo εκπρόσωποι από όλες τις πλευρές της Ελληνικής Τζαζ Σκηνής. Θα ξεκινήσουμε με μαθητικά σύνολα από διάφορα ωδεία και θα συνεχίσουμε με τα ensemble καταξιωμένων Ελλήνων μουσικών μέχρι τις 2.00 περίπου το πρωί.

Μετά το πέρας των συναυλιών θα προσπαθήσουμε να προβάλουμε σε απευθείας σύνδεση την κεντρική συναυλία της IJD 2017, η οποία θα πραγματοποιηθεί αυτή τη φορά στην Κούβα, με πολλά μεγάλα ονόματα από το παγκόσμιο στερέωμα της [τζαζ](#).

Έχει ξαναγίνει κάτι παρόμοιο στην Ελλάδα;

Ναι, έχει ξαναγίνει το 2015 για πρώτη φορά, και ακολούθως συνέχισε το 2016. Φέτος υπάρχουν στην Ελλάδα ακόμα 4 ή 5 άλλες εκδηλώσεις για τον εορτασμό της IJD 2017.

Σε γενικό επίπεδο οι Έλληνες αγνοούν ότι υπάρχει η [τζαζ](#). Δεν υπάρχει καμία στήριξη για την [τζαζ](#) ή world μουσική, ούτε από το κράτος, ούτε από ιδιώτικες πρωτοβουλίες.

Πώς αντιμετωπίζουν οι Έλληνες την [τζαζ](#); Υπάρχει συγκεκριμένο κοινό;

Έχει αρχίσει να υπάρχει ένα πάρα πολύ μικρό κοινό που ασχολείται με την εγχώρια σκηνή. Σε γενικό επίπεδο οι Έλληνες αγνοούν ότι υπάρχει η [τζαζ](#). Η μεγαλύτερη σχέση που έχουν με αυτό το είδος μουσικής είναι μέσω του παλιού ξένου και ελληνικού κινηματογράφου. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας ακόμα για να μπορούμε να πούμε ότι έχουμε κοινό· μεγαλώνει γοργά, αλλά χρειάζεται ακόμη πολύ προσπάθεια. Δεν υπάρχει καμία στήριξη για την [τζαζ](#) ή world ή οποιαδήποτε τέτοιου είδους μουσική, ούτε από το κράτος, ούτε από ιδιώτικες πρωτοβουλίες. Για τα επίσημα κυβερνητικά όργανα είναι σαν να μην υπάρχουμε και η παρουσία μας στα μεγάλα θέατρα και αίθουσες συναυλιών είναι μηδαμινή.

Θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για «ιστορία» της ελληνικής [τζαζ](#) ή είναι κάτι που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια; Μιλήστε μας λίγο γι' αυτό.

Τώρα πια πιστεύω πως ναι. Υπάρχει μια τουλάχιστον σταθερή πορεία, από το 1978 σαν ορόσημο, όταν ηχογραφήθηκε ο πρώτος δίσκος [τζαζ](#) στην Ελλάδα από τους *Sphinx* (Αλεξίου, Φιλιππίδης, Τρανταλίδης). Τα τελευταία 10 - 15 χρόνια υπάρχει μία μεγάλη άνθηση και παρατηρείται μία αύξηση στην προσφορά παρά στην ζήτηση. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η ζήτηση δεν θα αυξηθεί με τα χρόνια.

Η [τζαζ](#) – και αυτός ο όρος συμπεριλαμβάνει για μένα πολλά υποείδη – είναι τρόπος ζωής και τρόπος αντιμετώπισης και προσέγγισης της μουσικής.

Πλέον [υπάρχει αρκετή δισκογραφία](#) και μερικοί χώροι που στεγάζουν συναυλίες [τζαζ](#), world και τα λοιπά, αλλά χρειάζεται πολύ δουλειά ακόμα για να πούμε ότι οι υποδομές στα διάφορα μαγαζιά πληρούν τις ανάγκες μια σωστής συναυλίας για να μπορούν να προσφέρουν στο κοινό και στους μουσικούς τη δυνατότητα να λάβουν και να δώσουν αντίστοιχα το 100% της μουσικής.

Χρειάζεται αρκετή επιμονή σε αυτό που κάνουμε και σαν μουσικοί, αλλά και σαν εκπρόσωποι αυτού του ρεύματος να μορφώνουμε το κοινό και να το προσκαλούμε να μας ακολουθήσει σε μία πορεία που μόνο θετικά μπορεί να δώσει σε έναν άνθρωπο, όποιος και αν είναι, απ' όπου και αν προέρχεται.

Η [τζαζ](#) – και αυτός ο όρος συμπεριλαμβάνει για μένα πολλά υποείδη – είναι τρόπος ζωής και τρόπος αντιμετώπισης και προσέγγισης της μουσικής. Δεν είναι μόνο παίξιμο και ερμηνεία. Η καλή μουσική ανοίγει ορίζοντες στον άνθρωπο και την κοινωνία μέσω της εξελικτικότητάς της.

Περισσότερες πληροφορίες για τον Αλέκο Βρέτο, το [JazZoo Concert Series](#) και την [Παγκόσμια Μέρα Τζαζ](#) μπορείτε να διαβάσετε [εδώ](#) και [εδώ](#).

Συνέντευξη: Στέλιος Χατζηθωμάς